

Sygn. akt IX U 1230/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janina Kościelniak
Protokolant:	Iwona Krakowczyk

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 28 grudnia 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania K. D. (K. D.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania K. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 20 maja 2016 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego zgodnie z art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a to począwszy od (...)

Sędzia

Sygn. akt IX U 1230/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20.05.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. powołując się na art.114 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonemu K. D. (D.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a powołanej ustawy, gdyż po uprawomocnieniu się decyzji odmownej z dnia 03.08.2015r. nie przedłożył żadnych nowych dowodów, które mogłyby mieć wpływ na przeliczenie pobieranego świadczenia.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury z uwzględnieniem zarobków uzyskiwanych z tytułu zatrudnienia w KWK (...) od 05.08.1963r. do 30.09.1969r. oraz w KWK (...) od 01.10.1969r. do 24.09.1990r.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 21.09.1990r. jest uprawniony do emerytury górniczej. Po przyznaniu prawa do emerytury pozostawał w zatrudnieniu.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury obliczony z okresu 01/1985r. do 12/1987r. wyniósł 380/53 % i został ograniczony do 250 %.

Decyzją z dnia 03.08.2015r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przeliczenia emerytury w oparciu o art.110a ustawy emerytalnej, bowiem obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia wyniósł 234,83 %.

W dniu 12.04.2016r. ubezpieczony ponownie wystąpił z wnioskiem o przeliczenie emerytury w rozpoznaniu którego organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

W toku niniejszego postępowania w oparciu o opinię biegłego z zakresu emerytur, kapitału początkowego i rent wyrównawczych dopuszczoną w sprawie dla ustalenia w sposób najbardziej korzystny wskaźnika wysokości podstawy wymiaru, przy wyliczeniu (odtworzeniu) wynagrodzeń ubezpieczonego za lata 1963 – 1990 na podstawie akt ZUS, akt osobowych, szczerkowej dokumentacji płacowej, z uwzględnieniem zeznań ubezpieczonego, a także obowiązujących w tym okresie przepisów płacowych, Sąd ustalił, iż najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z lat 1969, 1971-1972, 1974-1990) jest wyższy niż 250% i wynosi 275,37% . Ustalając wysokość wynagrodzenia za sporne lata biegły uwzględnił takie składniki wynagrodzenia jak płaca zasadnicza, dodatek funkcyjny, dodatek za pracę niebezpieczną, dodatek za pracę w niedziele, wynagrodzenie z karty górnika, dodatek mistrzowski oraz deputat węglowy.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt emerytalnych, akta osobowe, zeznania ubezpieczonego (k17-18), oraz opinię biegłego z zakresu emerytur, kapitału początkowego i rent wyrównawczych mgr J. C. z dnia 03.07.2017r. (k.22-43) wraz z opinią uzupełniającą z dnia 30.09.2017r. (k.64-66).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2016r., poz. 1842 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia

podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,

a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego mgr J. C., który na podstawie posiadanej dokumentacji akt osobowych oraz obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1963-1979, a następnie obliczył najkorzystniejszy wwpw z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 275,37% i okazał się być wyższy od 250%. Może zatem stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

W ocenie Sądu opinia biegłego jest rzetelna, wydana w oparciu o fachową wiedzę na podstawie szczegółowej analizy przedłożonej dokumentacji oraz obowiązujących w tych okresach przepisów. Z tych przyczyn Sąd nie uwzględnił zastrzeżeń organu rentowego, który kwestionował przyjęcie przez biegłego niektórych składników wynagrodzenia takich jak dodatek niebezpieczny oraz dodatek za pracę w porze nocnej. Nie ulega wątpliwości, iż, dodatek za pracę niebezpieczną był wypłacany wszystkim pracownikom kopalń, gdzie istniało zagrożenie metanowe. Natomiast fakt wykonywania pracy na trzy zmiany, zatem również w porze nocnej oraz otrzymywanie dodatku z tego tytułu wynika z zeznań ubezpieczonego. Bez wątplenia wynagrodzenie odtworzone przez biegłego jest zaniżone w stosunku do faktycznie uzyskiwanego, bowiem nie uwzględnia takich składników jak premie, nagrody, które niewątpliwie były ubezpieczonemu wypłacane, a których wysokości nie da się obecnie odtworzyć z uwagi na brak dokumentacji potwierdzającej ich wysokość.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję zobowiązując organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Sędzia